

1. Een verdrietig bericht

'Zo!' Pieter kijkt trots naar de hoge berg zand die hij in de zandbak heeft gemaakt. Eerst heeft hij de berg geschept. Daarna heeft hij er een tunnel in gegraven. Nu kunnen zijn auto's door de tunnel. Wacht, hij gaat eerst een snoepje aan mama vragen. Daar heeft hij wel zin in.

'Mam, waar bent u?' Pieter loopt de keuken in. Op eens staat hij stil. Wat ziet hij nu? Huilt mama? Zachtjes loopt hij naar haar toe. 'Mam, waarom huilt u?' Mama trekt Pieter naar zich toe. 'Kom eens bij me zitten. Ik moet je iets vertellen. Zaterdag zijn we bij opa geweest, weet je nog? Hij was heel ziek, hè?' Pieter knikt. Ja, dat weet hij nog wel. Opa lag op bed en zei bijna niets. Mama zucht. Dan zegt ze: 'Net belde oma om te vertellen dat opa is gestorven.' Het is even heel stil in de kamer. Pieter denkt na. Opa gestorven. 'Dat vind ik erg', zegt hij dan. 'Bent u daarom verdrietig?' Mama knikt. Ze heeft weer tranen in haar ogen. 'Ja, Pieter, daar ben ik verdrietig van. We zullen opa heel erg gaan missen.' Dan glimlacht ze. 'Maar weet je dat ik ook blij ben?' Pieter kijkt ongelovig naar mama. Dat is toch raar! Mama is verdrietig en blij tegelijk. Mama knikt weer. 'Opa was erg ziek. Hij had ook veel pijn. Nu heeft hij dat niet meer. Opa is nu in de hemel. Want opa had de Heere lief.' Ja, dat weet Pieter wel. Opa vertelde vaak over de Heere. Hij vertelde dan dat de Heere zijn zonden had vergeven.

Om over te praten:

Sterven alle mensen door ziekte?

Hoe kan het dat mama tegelijk verdrietig en blij is?

Ken jij ook iemand die de Heere liefheeft? Waar kun je dat aan merken?